

Asociația Magistraților din România

Nr.339/19.04.2016

Curtea de apel București

Secția a VIII-a de Contencios administrativ și fiscal

Dosar nr.2668/2/2016

Către,

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

Secția a VIII-a de Contencios administrativ și fiscal

Asociația Magistraților din România (AMR), organizație neguvernamentală, apolitică, națională și profesională a judecătorilor și procurorilor - cu sediul în municipiul București, B-dul Regina Elisabeta nr. 53, sector 5, tel./fax. 021/407.62.86, email amr@asociatia-magistratilor.ro, cod de înregistrare fiscală 11760036, cont bancar RON IBAN RO37RNCB0090000508620001, deschis la banca BCR Sucursala Lipsani, *reprezentată legal de judecător Gabriela Baltag, în calitate de președinte*, având domiciliu în municipiul Piatra Neamț, strada Nufărului, nr. 4, bl. B8, sc. A, etaj 3, ap. 13, Județul Neamț, formulează, în temeiul **dispozițiilor art. 61 alin. și art. 63 din Noul Cod de Procedură Civilă (N.C.P.C.)**,

CERERE DE INTERVENȚIE ACCESORIE

în favoarea pârâtului Consiliul Superior al Magistraturii

prin care solicită:

- admiterea în principiu a cererii de intervenție, în temeiul **dispozițiilor art. 64 alin. 2 N.C.P.C.**, cu consecința dobândirii, de către A.M.R. , a *calității de parte în proces*;

- respingerea ca neîntemeiată a cererii de suspendare a executării *Hotărârii Plenului C.S.M. nr. 338/29 martie 2016*, formulată de reclamanta Uniunea Națională a Judecătorilor din România (UNJR) reprezentată legal de judecător Dana Gîrbovan având ca sediu str. Parcul Traian nr. 10, Oradea, cod poștal 410033, Romania,

1. Aspecte prealabile

Potrivit **dispozițiilor art. 61 alin.1 și 3 N.C.P.C.:** „*Oricine are interes poate interveni într-un proces care se judecă între părțile originare.*”

.....
Intervenția este accesorie, când sprijină numai apărarea uneia dintre părți”

Conform **dispozițiilor art. 63 alin. 1 și 2 N.C.P.C.:** „*Cererea de intervenție accesorie va fi făcută în scris și va cuprinde elementele prevăzute la art. 148 alin. 1...*”

Intervenția accesorie poate fi făcută până la închiderea dezbaterilor, în tot cursul judecății, chiar și în căile extraordinare de atac.”

2. Referitor la interesul A.M.R. de a formula cerere de intervenție accesorie

2.1. *Interesul Asociației Magistratilor din România* rezultă din *art. 5 al Statutului A.M.R.*, potrivit căruia Asociația are

drept scop „*reprezentarea intereselor magistraților în raporturile cu celelalte subiecte de drept pe plan intern și internațional*”.

Pentru realizarea scopului său constitutiv, Asociația are ca obiective, conform *art. 6 pct. 2 din Statut*, promovarea libertății și demnității profesiei, *apărarea statutului magistraților în statul de drept* și independența justiției față de celelalte puteri ale statului. De asemenea, potrivit *art. 6 pct. 4 din Statut*, A.M.R. are ca obiectiv apărarea libertății, demnității și *statutului profesional al magistraților*, sens în care A.M.R. își exprimă poziția față de deciziile luate de organele de justiție, *astfel cum sunt prevăzute în legea de organizare judiciară*, în ceea ce privește profesia de magistrat și cei care o exercită.

Prin raportare concretă la rolul conferit Consiliului Superior al Magistraturii, potrivit dispozițiilor *art. 133 alin. (1) din Constituție*, *art. 1 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 republicată* și *art. 1 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 republicată*, anume acela de a fi garantul independenței justiției, având în vedere și prevederile legale care statuează asupra duratei mandatului membrilor CSM (*art.133 alin.4 din Constituție* și *art. 54 alin. 1 din Legea nr. 317/2004*), **prevederi transpuse de Consiliul Superior al Magistraturii în Hotărârea Plenului nr. 338 din 29 martie 2016**, adoptată ca o dovadă a garantării independenței justiției și a respectării statutului membrilor CSM și, implicit, a tuturor magistraților, **AMR justifică un interes legitim, pretinzând respectarea dispozițiilor acestei hotărâri în măsură să răspundă exigențelor legale menționate mai înainte.**

Alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, reprezintă un drept al magistraților și, astfel, AMR justifică, potrivit legii, **un interes legitim și, pe cale de consecință, are calitatea procesuală de a interveni în prezenta cauză, în interesul pârâtului**

Consiliul Superior al Magistraturii, în apărarea intereselor magistraților pe care îi reprezintă, Asociația fiind împuternicită prin chiar actul constitutiv să acționeze în numele acestora.

În argumentarea adoptării Hotărârii nr. 338/29.03.2016, Plenul C.S.M. a reținut că la data de 06.01.2017 încetează mandatul unui număr de șase membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, respectiv: Mircea Aron, reprezentant al judecătorilor de la Înalta Curte de Casație și Justiție; Alexandru Șerban, reprezentant al judecătorilor de la curțile de apel; Nicolae Horațius Dumbravă, reprezentant al judecătorilor de la curțile de apel; Marius Badea Tudose, reprezentant al judecătorilor de la judecătoria; Cristi Vasilică Danileț, reprezentant al judecătorilor de la judecătoria și Oana Andrea Schmidt Hăineală, reprezentant al procurorilor de la parchetele de pe lângă tribunale. Totodată s-a apreciat că nu există teme pentru amânarea declanșării procedurii de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile în care aceasta presupune respectarea unor termene fixe, precum și pentru a se evita organizarea adunărilor generale în perioada vacanței judecătorești, motiv pentru care a fost respinsă cererea de amânare formulată de Uniunea Națională a Judecătorilor din România și Asociația Forumul Judecătorilor din România.

S-a declanșat procedura de alegere a 6 membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, ca reprezentanți ai următoarelor categorii de instanțe și parchete: 1 judecător de la Înalta Curte de Casație și Justiție; 2 judecători de la curțile de apel; 2 judecători de la judecătoria și 1 procuror de la parchetele de pe lângă tribunale. Totodată a fost emis anunțul pentru alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, conform anexei 1 la hotărâre, iar calendarul desfășurării procedurii alegerilor a fost stabilit conform anexei 2 la hotărâre. De asemenea s-a stabilit că nu pot avea calitatea de membru

al Consiliului Superior al Magistraturii în același timp doi reprezentanți ai aceleiași categorii de instanțe sau unități de parchet din circumscripția aceleiași curți de apel, respectiv parchet de pe lângă curtea de apel.

2.2. A.M.R. are în vedere, la nivel de principiu și, față de circumstanțele cauzei, respectarea art. 5, art. 6.2., art. 6.4. din Statut, și, în consecință, abilitarea de a apăra drepturile și interesele magistraților în raport cu toate celelalte subiecte de drept, pe plan intern și internațional, Asociația fiind împuternicită chiar prin actul constitutiv să acționeze în numele acestora. În cauză, această intenție este evidentă, de vreme ce A.M.R. **solicită respectarea unuia dintre cele mai importante principii care dă valoare statului de drept, anume independența magistraților, justificată prin posibilitatea de derulare a alegerilor pentru Consiliul Superior al Magistraturii și în anul 2016 în acord cu legea fundamentală și legile speciale ale justiției referitoare la durata mandatului membrilor CSM.**

Asociația Magistraților din România susține poziția procesuală concretă exprimată de pârâtul Consiliul Superior al Magistraturii în cauza de față la aceasta fiind adăugate și alte argumente menite să vină în sprijinul și deci în interesul acestuia.

2.3. Interesul A.M.R. de a formula o cerere de intervenție se justifică și din perspectiva păstrării unei conduite constante în ceea ce privește durata mandatului membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, atitudine exprimată public de mai multe ori în cursul anului 2016, dar și ca o dovadă a prevalenței Constituției și a legilor speciale ale justiției.

3. Referitor la cererea de suspendare a executării Hot. Plenului C.S.M. nr. 338/29 martie 2016

3.1. Norma specială cuprinsă în **art. 14 din Legea nr. 554/2004** statornicește două condiții care trebuie îndeplinite și analizate cumulativ pentru ca persoana vătămată să poată cere și obține suspendarea actului administrativ, până la pronunțarea instanței de fond (asupra cererii având ca obiect anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată – **art. 1 alin. (1) din Legea nr. 554/2004**): cazul bine justificat (**art. 2 alin. (1) lit. t**) și prevenirea unei pagube iminente (**art. 2 alin. (1) lit. ș**)).

Instanța poate acorda măsura suspendării executării unui act administrativ, în raport cu ansamblul circumstanțelor și intereselor prezente, atunci când executarea actului este de natură a cauza **pagube grave, dificil de reparat** și când există un **argument aparent valabil de nelegalitate** a acestuia (*Î.C.C.J., Secția de contencios administrativ și fiscal – Decizia nr. 2199/14 aprilie 2009*). Însă, instanța supremă a subliniat că **soluția suspendării actului administrativ**, până la pronunțarea instanței, ca măsură de protecție provizorie corespunzătoare, **se recomandă a fi luată de autoritatea jurisdicțională, fără a se aduce atingere principiului executării deciziilor autorităților administrative din oficiu**, prin care se impun particularilor o serie de obligații (*Î.C.C.J. – Secția de contencios administrativ și fiscal – Decizia nr. 609/7 februarie 2012*), **în acest sens pronunțându-se Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Hotărârea Factortame Ltd în cauza C 213/89**. În situația de față, reclamanta, prin criticile invocate nu poate justifica niciun aparent motiv de nelegalitate a Hotărârii nr.338/29.03.2016 emisă de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii.

3.1.1. Argumentele invocate de reclamantă în cuprinsul

cererii de chemare în judecată, de forma: „*Constituția reglementează mandatul membrilor Consiliului ca fiind de 6 ani, iar nu mandatul fiecărui membru luat individual*” sau „... *Hotărârea Plenului CSM nr.338/2016, astfel adoptată, pune, în mod vădit, probleme de constituționalitate, iar exercitarea sa provoacă o pagubă iminentă care nu poate fi înlăturată decât prin suspendarea efectelor sale*”. constituie, în mod clar, **motive pentru a căror analiză este necesară cercetarea fondului cauzei, acestea reprezentând, în fapt și în drept, motivele cererii de anulare a actului administrativ atacat, susținute ca atare de către reclamantă.** Prin urmare, trimiterea la aceste motive, ca fundament al cererii de suspendare a executării *Hot. Plenului C.S.M. nr. 338/29 martie 2016*, relevă **neîndeplinirea, în cauză, a condiției cazului bine justificat**, de vreme ce reclamanta invocă, în încercarea de a afirma realizarea acestei cerințe legale, motive ce țin, *stricto sensu*, de analiza fondului cauzei, acestea vizând, prin excelență, scopul anulării actului administrativ atacat, astfel cum sunt expuse în motivarea cererii de chemare în judecată.

În *Dec. nr. 1002/24 februarie 2012*, **Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Contencios administrativ și fiscal a subliniat:** *Noțiunea de caz bine justificat a fost definită la art. 2 alin. (1) lit. t) din Legea nr. 554/2004, ca fiind acele împrejurări legate de starea de fapt și de drept care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ.* În jurisprudența sa constantă, Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți a reținut că pentru conturarea cazului temeinic justificat, care să impună suspendarea unui act administrativ, instanța nu trebuie să procedeze la analiza criticilor de nelegalitate pe care se întemeiază însăși cererea de anulare a actului administrativ, ci trebuie să-și limiteze verificarea doar la acele împrejurări vădite de fapt și/ sau de

drept care au capacitatea sa producă o îndoială serioasă asupra prezumției de legalitate de care se bucură un act administrativ. Astfel de împrejurări vădite, de fapt sau/și de drept care sunt de natură să producă o îndoială serioasă cu privire la legalitatea unui act administrativ au fost reținute de Înalta Curte ca fiind: emiterea unui act administrativ de către un organ incompetent sau cu depășirea competenței, actul administrativ emis în temeiul unor dispoziții legale declarate neconstituționale, nemotivarea actului administrativ, modificarea importantă a actului administrativ în calea recursului administrativ.

În fine, reclamantul nu a invocat nicio împrejurare care să poată constitui un *argument aparent valabil de nelegalitate* a Hotărârii nr. 338/29 martie 2016 a Plenului C.S.M., potrivit exigențelor jurisprudenței constante a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3.1.2. În privința *prevenirii unei pagube iminente*, pe de o parte, **nu se poate susține, în speță, că executarea unei decizii administrative este de natură să provoace daune grave** – sintagmă utilizată în Recomandarea nr. R/89/8/1989 și în Recomandarea nr. 16/2003 ale Comitetului de Miniștri din cadrul Consiliului Europei –, **în conformitate cu jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, condiția prevenirii unei pagube iminente nefiind îndeplinită atunci când se susține că o asemenea pagubă este provocată prin însăși executarea actului administrativ.**

Nu se poate susține că reclamanta nu ar avea la dispoziție remedii efective, în situația anulării definitive a actului administrativ atacat. Afirmarea acestuia este contrazisă de faptul că, în afara „*contenciosului constituțional*”, există calea contenciosului administrativ, pe care reclamanta a utilizat-o prin formularea cererii de

chemare în judecată care constituie obiectului prezentului dosar, iar în situația admiterii definitive a acesteia, cu consecința anulării actului administrativ – deși nu există suport legal pentru o astfel de soluție, o astfel de hotărâre este în măsură să confirme existența unui remediu concret de înlăturare definitivă a oricărei pagube.

4. Referitor la fondul cauzei

4.1. Curtea Constituțională a pronunțat decizia nr. 375 din 06.07.2005 referitoare la sesizările de neconstituționalitate a Legii privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în M. Of. nr. 591/08.07.2005. Examinând obiecțiile de neconstituționalitate invocate în ceea ce privește reforma în domeniul justiției, anume cele referitoare la Titlul XV pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, instanța de contencios constituțional a reținut:

„... Constituția României prevede în art.133 alin.(4) că durata mandatului membrilor Consiliului Superior al Magistraturii este de 6 ani. Dispozițiile Constituției sunt imperative și, potrivit principiilor statului de drept, sunt obligatorii erga omnes, inclusiv pentru Parlament ca autoritate legiuitoare. Așa dar, Parlamentul nu poate, fără încălcarea Constituției, să micșoreze durata mandatului membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, nici printr-o dispoziție explicită și nici - așa cum este cazul textului cuprins în alin. (1) al art. II din Legea criticată, - printr-o dispoziție a cărei aplicare produce un asemenea efect....”¹.

Potrivit dispozițiilor **art. 54 alin. 1 din Legea nr.**

¹ Decizia nr. 375 din 06.07.2005 a Curții Constituționale referitoare la sesizările de neconstituționalitate a Legii privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în M. Of. al României nr. 591 din 08.07.2005;

317/2004: „Durata mandatului membrilor aleși ai Consiliului Superior al Magistraturii este de 6 ani, fără posibilitatea reînvestirii....”².

Conform prevederilor **art. 133 alin. 4 din Constituția României:** „Durata mandatului membrilor Consiliului Superior al Magistraturii este de 6 ani.”³.

În 2010, cu ocazia desfășurării alegerilor pentru Consiliul Superior al Magistraturii din acel an, Asociația Magistratilor din România (AMR) a contestat Hotărârea nr. 565 din 01.07.2010 a Plenului CSM prin intermediul căreia a fost emis Anunțul pentru alegerea membrilor CSM în sensul modificării art.1 din această hotărâre care nu prevedea două locuri pentru judecătorii de tribunale, fiind reținut un singur loc, care nu a prevăzut două locuri pentru procurorii de pe lângă tribunale, fiind reținut un singur loc și care, nu a prevăzut niciun loc pentru procurorii de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau Parchetul Național Anticorupție, contrar prevederilor art. 3, 4 și 5 din Legea nr. 317/2004.

Pentru trei dintre membrii Consiliului Superior al Magistraturii, în funcție la acea dată, anume pentru judecător Ana Cristina Lăbuș și pentru procurorii Bogdan Licu și Grațiana Petronela Isac s-a reținut că mandatele începute mai târziu, nu erau epuizate, nefiind împlinit termenul de 6 ani, motiv pentru care locurile ocupate de aceștia nu au fost considerate „libere” pentru alegerile CSM din anul 2010.

Litigiul declanșat, privind Hotărârea 565 din 01.07.2010 a Plenului CSM, înregistrat sub nr. 6220/1/2010, a fost soluționat de Curtea de Apel București - Secția a VIII –a Contencios Administrativ și Fiscal prin sentința civilă nr. 3081 din 19.04.2011 în sensul

² Legea nr. 317 din 01.07.2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii republicată;

³ Constituția României, publicată în M. Of. al României, Partea I, anul 171 (XV) – nr. 767 din data de 31 octombrie 2003;

respingerii ca neîntemeiată a acțiunii formulate de Asociația Magistratilor din România (AMR). A fost admisă însă excepția de nelegalitate a prevederilor art. 33 alin. 3 din Regulamentul privind procedura alegerii membrilor CSM, regulament aprobat prin Hotărârea nr. 327/24.08.2005 a Plenului CSM, excepție invocată de cei trei membri CSM aflați în executarea mandatelor, intervenienți în cauza respectivă.

Și în prezent, toate dispozițiile legale, vorbesc în continuare despre o durată de 6 ani a mandatului membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, indiferent cât de puțin mai suntem astăzi fiecare dispuși să acceptăm această realitate.

În anul 2010, Asociația Magistratilor din România (AMR) a fost singura asociație profesională care a contestat faptul că nu toate locurile prevăzute în structura Consiliului, dintre cele eligibile, au fost menționate în Hotărârea nr. 565 din 01.07.2010 a Plenului CSM prin intermediul căreia a fost emis Anunțul pentru alegerile care urmau să se desfășoare în acel an, Uniunea Națională a Judecătorilor din România (UNJR) neavând nicio obiecție la acel moment.

Sentința civilă nr. 3081 din 19.04.2011 pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a VIII –a Contencios Administrativ și Fiscal a rămas definitivă și irevocabilă prin neexercitarea recursului, *Asociația Magistratilor din România (AMR) neputând să susțină, peste garanțiile oferite de legea fundamentală, dar și raportat la cele inserate în legea specială, peste dezlegările date de Curtea Constituțională prin adoptarea deciziei nr. 375 din 06.07.2005, că, prevederile art. 33 alin. 3 din Regulamentul privind procedura alegerii membrilor CSM au o valoare superioară legii, în înțelesul descris mai înainte.*

Din aceste considerente, astăzi, **exploatarea diferită, cu o altă interpretare dată** Hotărârii Senatului nr. 28/2016 din data de 7

martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 181 din 10 martie 2016, dar și Hotărârile Senatului nr.50/2016 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.241 din data de 01.04.2016 prin intermediul căreia s-a dispus modificarea mai multor hotărâri ale Senatului cu privire la durata mandatelor unor membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, validați anterior, sau validarea unui membru al Consiliului, hotărâri ce confirmă faptul că aceștia vor rămâne/rămân în exercitarea mandatului până la împlinirea termenului de 6 ani, reprezintă o abordare pe care Asociația Magistraților din România (AMR) nu poate să o împărtășească.

Din aceste considerente, susținem că se impune respingerea ca neîntemeiată a cererii formulată de reclamanta Uniunea Națională a Judecătorilor din România (UNJR) de suspendare a executării Hotărârii nr.338 din 29.03.2016 adoptată de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii.

În conformitate cu **dispozițiilor art. 411 alin. (1) pct. 2 N.C.P.C.**, solicităm judecarea cauzei în lipsă.

Judecător Gabriela Baltag,

Președintele Asociației Magistraților din România